

то е било болясано; дѣте-то отъ това ся покри-ви, изнемощѣе, изжъднѣе; ту студъ го побіе, ту огънь му дойде; чясъ поблѣднѣе, чясъ почервене-нѣе, съ еднѣ думѣ дѣте-то има малкѣ трящицѣ, нѣ тя тврѣдѣ малко трае; обыкновенено за два де-ня прѣстане. Отъ дванадесятый день шярка-та зе-ме да засѣхва, и по неѣ стане струпка (келка), която слѣдъ това въ четири, пять дни падне. Съ това болясаніе-то е свръшено и дѣте-то, колкото ся може, запазено и уздравено е. На дѣте-то обы-кновенено боднѣтъ мѣшницѣ-тѣ на три мѣста, набли-зу едно до друго, и то за поголѣмѣ сигурность, сир. ако на едното не хване или ся похаби, да хване божемъ на второ-то или на трете-то.

Х. КАКЪ ДА СЯ НАСТОЯВА НА ДѢТЕ ПРѢЗЪ ДРУГО-ТО МУ ВРѢМЕ ЗА ДА БЪДЕ ЗДРАВО.

Чтомъ ся едобые дѣте-то съ зѣбы, настане и врѣме, въ което то забере да гваче, да говори и да ходи; и така съ зѣбы-ты настая за него ново врѣме. Напрѣжъ не е говорило, хранило ся само съ майчинѣ си помощъ; сега пакъ живѣе само по себе около майкѣ си. То живѣло като бозай-ниче смаль не до края на пръвѣ-тѣ годинѣ; да ся отгляда, то было повѣрено на едничкѣ-тѣ май-чинѣ милость, безъ коѣто то бы погынѣло. Май-ка-та го доила; изворъ на живота му было майчи-но-то млѣко, което колко за чудо е тѣсно связано съ нейнѣ-тѣ милость! Нѣ попослѣ малко по малко млѣко-то ся тегли наспротивъ колкото расте дѣ-те-то, та става момченце, което вече никакъ не гяда и не чяка на майкѣ си.